

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Chicu Viorel, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Chicu Viorel, privind evacuarea din spațiul locativ de serviciu, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013,

C O N S T A T Ă :

Serviciul Grăniceri al RM (succesor Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne) s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva lui Chicu Viorel, solicitând evacuarea acestuia și a persoanelor care locuiesc împreună cu el din apartamentul ocupat ilegal.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 09 iunie 1994, Chicu Viorel a înaintat un raport conducerii Ministerului Securității Naționale al Republicii Moldova prin care a solicitat să fie încadrat în serviciul militar prin contract în Trupele de grăniceri ale Ministerului Securității Naționale.

La 29 iunie 1994, în baza Ordinului Comandantului unității militare 2002 a Ministerului Securității Naționale nr. 126, pîrîtul a fost inclus în listele Trupelor de grăniceri a Ministerului Securității Naționale al Republicii Moldova. Ulterior, fiindu-i repartizată locuința de serviciu din orașelul militar „Leușeni” aflată în r-nul Hîncești, satul Leușeni în conformitate cu Regulamentul cu privire la modul de acordare și de folosire a locuințelor de serviciu în RSS Moldovenească, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 192 din 05.06.1984.

La 25 noiembrie 2002 pîrîtul a înaintat conducerii Serviciului Grăniceri un raport prin care a solicitat eliberarea sa din serviciul militar prin contract din inițiativă proprie. Drept urmare, pîrîtul conform Ordinului Șefului Departamentului Trupelor de Grăniceri al Republicii Moldova nr.227 din 27 noiembrie 2002 a fost trecut în rezerva Forțelor Armate și exclus din listele unității militare, îndeplinind serviciul militar în Trupele de grăniceri ale Republicii Moldova timp de 08 ani 05 luni 18 zile calendaristice.

Mai menționează că, în conformitate cu prevederile art. 109, 110 al Codului cu privire la locuințe și pct. 11 și 12 al Hotărîrii Guvernului nr. 192 din 05.06.1984 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de acordare și de folosire a locuințelor de serviciu în RSS Moldovenească, care prevăd că salariații care au

întrerupt relațiile de muncă cu întreprinderea, instituția, organizația, precum și cei excluși sau eliberați din propria inițiativă, și nu au lucrat cel puțin 10 ani la întreprinderea respectivă, urmează a fi evacuați din locuințele de serviciu, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit.

Consideră că, în legătură cu aceasta au dispărut temeiurile de acordare a locuinței de serviciu, iar pîrîtul împreună cu toți membrii familiei urmează a fi evacuați din apartamentul de serviciu ocupat nelegitim.

Totodată, din anul 2008 pîrîtul Chicu Viorel a transmis contra plată locuința de serviciu în folosință altei persoane, Buță Octavian, care nu a fost și nici nu este militar prin contract al Serviciului Grăniceri și care locuiește împreună cu familia sa, iar potrivit art. 296 alin.(4) CC și art. 10 alin.(2) lit. e) al Legii nr. 121 din 04.05.2007 privind administrarea și deetalizarea proprietății publice, bunurile domeniului public sînt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Dreptul de proprietate asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobîndit de terți prin uzucapiune.

Prin hotărîrea Judecătorei Hîncești din 25 iunie 2012, acțiunea a fost admisă și s-a dispus evacuarea lui Chicu Viorel și membrii familiei acestuia din locuința de serviciu din orașelul militar „Leușeni”, situat în s. Leușeni r-nul Hîncești, fără acordarea altui spațiu locativ.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la 20 august 2012, Chicu Viorel a declarat apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca fiind una neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013, apelul declarat de Chicu Viorel a fost respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 04.04.2013 și 13.08.2013, Chicu Viorel a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013 și a hotărîrii Judecătorei Hîncești din 25 iunie 2012, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că concluziile instanței de apel expuse în hotărîre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. În special a menționat că instanțele eronau au constatat că recurentul a îndeplinit serviciul militar în Serviciul Grăniceri al RM numai 8 ani 4 luni și 29 zile, pe cînd acest stagiu este de peste 10 ani, deoarece perioada efectivă este 04.11.1992-27.11.2002.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au

apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele eronau au constatat că el a îndeplinit serviciul militar în Serviciul Grăniceri al RM numai 8 ani 4 luni și 29 zile, pe când acest stagiul este de peste 10 ani, deoarece perioada efectivă este 04.11.1992 - 27.11.2002.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Mai mult ca atât, în cererea de recurs recurentul invocă argumente similare cu cele expuse și în cererea de apel, care au fost supuse aprecierii în instanța de apel.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Chicu Viorel asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Chicu Viorel ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Chicu Viorel împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Chicu Viorel, privind evacuarea din spațiul locativ de serviciu.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Președintele completului,

Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea